1. Агриппа сказал Павлу: позволяется тебе говорить за себя. Тогда Павел, простерши руку, стал говорить в свою защиту:
УПО: А Агріппа сказав до Павла: Дозволяємо тобі говорити про себе самого. Павло тоді простягнув руку, і промовив у своїй обороні:
KJV: Then Agrippa said unto Paul, Thou art permitted to speak for thyself. Then Paul stretched forth the hand, and answered for himself:

2. царь Агриппа! почитаю себя счастливым, что сегодня могу защищаться перед тобою во всем, в чем обвиняют меня Иудеи,
УПО: О царю Агріппо! Уважаю себе за щасливого, що сьогодні я перед тобою боронитися маю з усього, у чім мене винуватять юдеї,
KJV: I think myself happy, king Agrippa, because I shall answer for myself this day before thee touching all the things whereof I am accused of the Jews:

3. тем более, что ты знаешь все обычаи и спорные мнения Иудеев. Посему прошу тебя выслушать меня великодушно.
УПО: особливо ж тому, що ти знаєш усі юдейські звичаї та суперечки. Тому я прошу мене вислухати терпляче.
KJV: Especially because I know thee to be expert in all customs and questions which are among the Jews: wherefore I beseech thee to hear me patiently.

4. Жизнь мою от юности [моей], которую сначала проводил я среди народа моего в Иерусалиме, знают все Иудеи;
УПО: А життя моє змалку, що спочатку точилося в Єрусалимі серед народу мого, знають усі юдеї,
KJV: My manner of life from my youth, which was at the first among mine own nation at Jerusalem, know all the Jews;

5. они издавна знают обо мне, если захотят свидетельствовать, что я жил фарисеем по строжайшему в нашем вероисповедании учению.
УПО: які відають здавна мене, аби тільки схотіли засвідчити, що я жив фарисеєм за найдокладнішою сектою нашої віри.
KJV: Which knew me from the beginning, if they would testify, that after the most straitest sect of our religion I lived a Pharisee.

6. И ныне я стою перед судом за надежду на обетование, данное от Бога нашим отцам,
УПО: І тепер я стою отут суджений за надію обітниці, що Бог дав її нашим отцям,
KJV: And now I stand and am judged for the hope of the promise made of God, unto our fathers:

7. которого исполнение надеются увидеть наши двенадцать колен, усердно служа [Богу] день и ночь. За сию-то надежду, царь Агриппа, обвиняют меня Иудеи.
УПО: а її виконання чекають побачити наші дванадцять племен, служачи Богові безперестанно вдень та вночі. За цю надію, о царю, мене винуватять юдеї!
KJV: Unto which promise our twelve tribes, instantly serving God day and night, hope to come. For which hope's sake, king Agrippa, I am accused of the Jews.

8. Что же? Неужели вы невероятным почитаете, что Бог воскрешает мертвых?
УПО: Чому ви вважаєте за неймовірне, що Бог воскрешає померлих?
KJV: Why should it be thought a thing incredible with you, that God should raise the dead?

9. Правда, и я думал, что мне должно много действовать против имени Иисуса Назорея.
УПО: Правда, думав був я, що мені належить чинити багато ворожого проти Ймення Ісуса Назарянина,
KJV: I verily thought with myself, that I ought to do many things contrary to the name of Jesus of Nazareth.

10. Это я и делал в Иерусалиме: получив власть от первосвященников, я многих святых заключал в темницы, и, когда убивали их, я подавал на то голос;
УПО: що я в Єрусалимі й робив, і багато кого зо святих до в'язниць я замкнув, як отримав був владу від первосвящеників; а як їх убивали, я голос давав проти них.
KJV: Which thing I also did in Jerusalem: and many of the saints did I shut up in prison, having received authority from the chief priests; and when they were put to death, I gave my voice against them.

11. и по всем синагогам я многократно мучил их и принуждал хулить [Иисуса] и, в чрезмерной против них ярости, преследовал даже и в чужих городах.
УПО: І часто по всіх синагогах караючи їх, до богозневаги примушував я, а лютуючи вельми на них, переслідував їх навіть по закордонних містах.
KJV: And I punished them oft in every synagogue, and compelled them to blaspheme; and being exceedingly mad against them, I persecuted them even unto strange cities.

12. Для сего, идя в Дамаск со властью и поручением от первосвященников,
УПО: Коли в цих справах я йшов до Дамаску зо владою та припорученням первосвящеників,
KJV: Whereupon as I went to Damascus with authority and commission from the chief priests,

13. среди дня на дороге я увидел, государь, с неба свет, превосходящий солнечное сияние, осиявший меня и шедших со мною.
УПО: то опівдні, о царю, на дорозі побачив я світло із неба, ясніше від світлости сонця, що осяяло мене та тих, хто разом зо мною йшов!...
KJV: At midday, O king, I saw in the way a light from heaven, above the brightness of the sun, shining round about me and them which journeyed with me.

14. Все мы упали на землю, и я услышал голос, говоривший мне на еврейском языке: Савл, Савл! что ты гонишь Меня? Трудно тебе идти против рожна.
УПО: І як ми всі повалились на землю, я голос почув, що мені говорив єврейською мовою: Савле, Савле, чому ти Мене переслідуєш? Трудно тобі бити ногою колючку!
KJV: And when we were all fallen to the earth, I heard a voice speaking unto me, and saying in the Hebrew tongue, Saul, Saul, why persecutest thou me? it is hard for thee to kick against the pricks.

15. Я сказал: кто Ты, Господи? Он сказал: `Я Иисус, Которого ты гонишь.
УПО: А я запитав: Хто Ти, Господи? А Він відказав: Я Ісус, що Його переслідуєш ти.
KJV: And I said, Who art thou, Lord? And he said, I am Jesus whom thou persecutest.

16. Но встань и стань на ноги твои; ибо Я для того и явился тебе, чтобы поставить тебя служителем и свидетелем того, что ты видел и что Я открою тебе,
УПО: Але підведися, і стань на ноги свої. Бо на те Я з'явився тобі, щоб тебе вчинити слугою та свідком того, що ти бачив та що Я відкрию тобі.
KJV: But rise, and stand upon thy feet: for I have appeared unto thee for this purpose, to make thee a minister and a witness both of these things which thou hast seen, and of those things in the which I will appear unto thee;

17. избавляя тебя от народа Иудейского и от язычников, к которым Я теперь посылаю тебя
УПО: Визволяю тебе від твого народу та від поган, до яких Я тебе посилаю,
KJV: Delivering thee from the people, and from the Gentiles, unto whom now I send thee,

18. открыть глаза им, чтобы они обратились от тьмы к свету и от власти сатаны к Богу, и верою в Меня получили прощение грехов и жребий с освященными`.
УПО: відкрити їм очі, щоб вони навернулись від темряви в світло та від сатаниної влади до Бога, щоб вірою в Мене отримати їм дарування гріхів і долю з освяченими.
KJV: To open their eyes, and to turn them from darkness to light, and from the power of Satan unto God, that they may receive forgiveness of sins, and inheritance among them which are sanctified by faith that is in me.

19. Поэтому, царь Агриппа, я не воспротивился небесному видению,
УПО: Через це я, о царю Агріппо, не був супротивний видінню небесному,
KJV: Whereupon, O king Agrippa, I was not disobedient unto the heavenly vision:

20. но сперва жителям Дамаска и Иерусалима, потом всей земле Иудейской и язычникам проповедывал, чтобы они покаялись и обратились к Богу, делая дела, достойные покаяния.
УПО: але мешканцям перше Дамаску, потім Єрусалиму й усякого краю юдейського та поганам я проповідував, щоб покаялися й навернулись до Бога, і чинили діла, гідні покаяння.
KJV: But shewed first unto them of Damascus, and at Jerusalem, and throughout all the coasts of Judaea, and then to the Gentiles, that they should repent and turn to God, and do works meet for repentance.

21. За это схватили меня Иудеи в храме и покушались растерзать.
УПО: Через це юдеї в святині схопили мене та й хотіли роздерти.
KJV: For these causes the Jews caught me in the temple, and went about to kill me.

22. Но, получив помощь от Бога, я до сего дня стою, свидетельствуя малому и великому, ничего не говоря, кроме того, о чем пророки и Моисей говорили, что это будет,
УПО: Але, поміч від Бога одержавши, я стою аж до дня сьогоднішнього та свідкую малому й великому, нічого не розповідаючи, окрім того, що сказали Пророки й Мойсей, що статися має,
KJV: Having therefore obtained help of God, I continue unto this day, witnessing both to small and great, saying none other things than those which the prophets and Moses did say should come:

23. [то есть] что Христос имел пострадать и, восстав первый из мертвых, возвестить

свет народу (Иудейскому) и язычникам.
УПО: що має Христос постраждати, що Він, як перший воскреснувши з мертвих, проповідувати буде світло народові й поганам!
KJV: That Christ should suffer, and that he should be the first that should rise from the dead, and should shew light unto the people, and to the Gentiles.

24. Когда он так защищался, Фест громким голосом сказал: безумствуешь ты, Павел! большая ученость доводит тебя до сумасшествия.
УПО: Коли ж він боронився отак, то Фест проказав гучним голосом: Дурієш ти, Павле! Велика наука доводить тебе до нерозуму!
KJV: And as he thus spake for himself, Festus said with a loud voice, Paul, thou art beside thyself; much learning doth make thee mad.

25. Нет, достопочтенный Фест, сказал он, я не безумствую, но говорю слова истины и здравого смысла.
УПО: А Павло: Не дурію сказав, о Фесте достойний, але провіщаю слова правди та щирого розуму.
KJV: But he said, I am not mad, most noble Festus; but speak forth the words of truth and soberness.

26. Ибо знает об этом царь, перед которым и говорю смело. Я отнюдь не верю, чтобы от него было что-нибудь из сего скрыто; ибо это не в углу происходило.
УПО: Цар бо знає про це, до нього з відвагою я й промовляю. Бо не гадаю я, щоб із цього щобудь сховалось від нього, бо не в закутку діялось це.
KJV: For the king knoweth of these things, before whom also I speak freely: for I am persuaded that none of these things are hidden from him; for this thing was not done in a corner.

27. Веришь ли, царь Агриппа, пророкам? Знаю, что веришь.
УПО: Чи віруєш, царю Агріппо, Пророкам? Я знаю, що віруєш.
KJV: King Agrippa, believest thou the prophets? I know that thou believest.

28. Агриппа сказал Павлу: ты немного не убеждаешь меня сделаться Христианином.
УПО: Агріппа ж Павлові: Ти малощо не намовляєш мене, щоб я став християнином...
KJV: Then Agrippa said unto Paul, Almost thou persuadest me to be a Christian.

29. Павел сказал: молил бы я Бога, чтобы мало ли, много ли, не только ты, но и все, слушающие меня сегодня, сделались такими, как я, кроме этих уз.
УПО: А Павло: Благав би я Бога, щоб чи мало, чи багато, не тільки но ти, але й усі, хто чує сьогодні мене, зробились такими, як і я, крім оцих ланцюгів...
KJV: And Paul said, I would to God, that not only thou, but also all that hear me this day, were both almost, and altogether such as I am, except these bonds.

30. Когда он сказал это, царь и правитель, Вереника и сидевшие с ними встали;
УПО: І встав цар та намісник, і Верніка та ті, хто з ними сидів.
KJV: And when he had thus spoken, the king rose up, and the governor, and Bernice, and they that sat with them:

31. и, отойдя в сторону, говорили между собою, что этот человек ничего, достойного смерти или уз, не делает.
УПО: І набік вони відійшли, і розмовляли один до одного й казали: Нічого, вартого смерти або ланцюгів, чоловік цей не робить!
KJV: And when they were gone aside, they talked between themselves, saying, This man doeth nothing worthy of death or of bonds.

32. И сказал Агриппа Фесту: можно было бы освободить этого человека, если бы он не потребовал суда у кесаря. Посему и решился правитель послать его к кесарю.
УПО: Агріппа ж до Феста сказав: Міг би бути відпущений цей чоловік, якби не відкликавсь був до кесаря.
KJV: Then said Agrippa unto Festus, This man might have been set at liberty, if he had not appealed unto Caesar.